

UZASADNIENIE

Dnia 19.11.2015r. powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew o zasądzenie od pozwanych S. M. i J. J. (1) kwoty 7.172,54 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 19 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz zażądał zwrotu kosztów sądowych w kwocie 90,00 zł oraz innych kosztów w wysokości 0,90 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona należność wynika z umowy o pożyczkę z dnia 04.08.2014r. o nr (...), której warunków pozwani nie dochowali powodując powstanie zadłużenia obejmującego: niespłacony kapitał w kwocie 6.729,72 zł, 269,85 zł - niespłaconych odsetek umownych, naliczonych od dnia zawarcia umowy tj. od 04-08-2014r. do dnia wymagalności tj. 07.09.2015r., 172,97 zł niespłaconych odsetek za zwłokę, naliczonych od dnia niespłacenia należności w terminie ustalonym w umowie, do dnia 18-11-2015r. Podkreślił, że domaga się jednocześnie zasądzenia dalszych odsetek od kwoty kapitału od dnia wystawienia wyciągu tj. od

19-11-2015r. w wysokości odsetek ustawowych według stopy zmiennej obowiązującej w danym okresie. Na poparcie roszczenia przywołał dowody z dokumentów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30-11-2015r., Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, uwzględnił powództwo w całości (k.6).

W ustawowym terminie pozwani złożyli sprzeciw w którym zaskarżając nakaz w całości wnieśli o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów procesu i rozpoznanie sprawy po ich nieobecność. Nie zaprzeczając okolicznościom zawarcia umowy przekonywali, że powództwo jest przedwczesne i nieuzasadnione bowiem nie przypominają sobie aby byli otrzymali wypowiedzenie umowy i byli wzywani do zapłaty przed skierowaniem sprawy do sądu (k.12-13, 20-21).

W pozwie uzupełnionym w trybie art. 505³⁷ k.p.c. powód podtrzymał powództwo i zażądał zasądzenia kwoty 7.172,54 zł w tym kwoty 6.729,72 z odsetkami ustawowymi od dnia 19.11.2015. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu przywołał wszystkie twierdzenia i argumenty podniesione w pierwotnym pozwie oraz złożył wnioski dowodowe (k.31-35).

W odpowiedzi pozwany J. J. (1) podtrzymał dotychczasowe stanowisko a ponadto podniósł: zarzut niewłaściwości sądu, zarzut braku umocowania pełnomocnika powoda, zarzut nieważności postępowania i wniósł o zobowiązanie powoda do przedłożenia w oryginale załączonych przez powoda dokumentów w celu weryfikacji ich prawdziwości w szczególności wskazanej umowy pożyczki i złożonego przez niego podpisu.

W uzasadnieniu zaprzeczył wszystkim faktom wskazanym w pozwie wyraźnie przez niego nie przyznanym. Zarzucił pełnomocnikowi powoda brak umocowania do reprezentowania powoda. Podniósł, że powód „posłużył się jakąś skróconą nazwą podmiotu co jest niedopuszczalne w postępowaniu sądowym”. W ocenie pozwanego skróconą nazwą można się posługiwać tylko w obrocie handlowym. Dowodził, że powód nie wykazał swojej zdolności sądowej i procesowej co stanowi przeszkodę procesową, którą sąd winien wziąć pod uwagę z urzędu. Przekonywał, że postępowanie prowadzone z udziałem strony, która nie ma zdolności sądowej albo procesowej jest nieważne. Twierdził, że z uwagi na upływ czasu, nie przypomina sobie aby w 2014r. podpisywał umowę i dlatego żąda złożenia jej oryginału w celu weryfikacji. Ponadto wskazał, że powód jako wartość przedmiotu sporu podał kwotę 6.730,00 zł a żąda zapłaty 7.172,54 zł. Przyznał, że nie

proceeds of business activity from 21.08.2015r. but in his opinion the competent court for the determination of the subject matter of the case should be the economic court (k.65-67).

In the procedural file of 15.06.2016r., with the date of effect 20.06.2016r., the plaintiff, referring to the charges against the defendant, stated that all the charges indicated by the defendant are unfounded. In the first place, he emphasized that, pursuant to art. 129 § 2 k.p.c., a professional full power of attorney holder has the right to file instead of originals of documents their copies confirmed for accuracy, so they are to be trusted.

He did not agree with the charge of lack of authority to represent the plaintiff in the proceedings, claiming that he filed in this regard a full power of attorney, which was not appealed. He did not agree with the defendant's statement that the defendant used an abbreviated name of the entity, emphasizing that it is consistent with the entry in the National Court Register under number (...) used as the abbreviation S.A. for the designation of a joint-stock company is permissible in the light of the meaning of art. 305 § 2 k.s.h. He pointed out that the value of the subject of the dispute is the value indicated in the complaint, i.e. 6,730 zł, without capitalized interest, which together with it constitute a claim due on the day of filing the lawsuit, i.e. the amount of 7,172,54 zł (6,729,72 zł capital + 289,85 zł - interest on the agreement and 172,97 - zł interest on the delay). He did not agree with the charge of the defendant in the subject of the lack of jurisdiction of the court, emphasizing that, in view of the cessation of business activity by the defendant before the filing of the lawsuit, the competent court for its determination is the civil court. He emphasized, moreover, that in view of the liquidation of the separate proceedings in economic matters in the legal state of affairs, no proceedings are conducted in economic matters through the economic court or economic proceedings through the civil court (k.77-78).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

On 04.08.2014r. S. M. and J. J. (2), acting as partners of the company (...) s.c. in D. entered into an agreement with (...) Bank (...) S.A. with its seat in K. for a loan no (...), pursuant to which the bank granted them a loan in the amount of 10,100 zł, for the period from 04.08.2014r. to 31.07.2017r., for purposes related to the business activity. The interest on the loan was variable and amounted to the sum of the rate (...) for six-month deposits between banks, due on the last day of the month of the calendar year preceding the month in which the agreement was entered into and amounted to 2,69% plus 8,00% margin, in the annual relationship, that is a total of 10,69%. The change in the interest rate was dependent on the interest rate (...) and was to be updated after 6 months, in accordance with the provisions of paragraph 4 of the agreement.

Pursuant to the loan agreement, the borrowers committed themselves to repay the debt in 36 monthly installments, payable on the last day of each month starting from 31.08.2014r. In the event of the agreement, the interest rate on the capital - interest rate amounted to 328,82 zł., the interest rate on the subsequent installments was to change in accordance with the conditions specified in paragraph 5 of the agreement. In the event of default in the repayment of the debt, interest was to be increased, to the extent of four times the base rate of the Lombard National Bank of Poland. Moreover, the agreement specified the remaining rights and obligations of the parties. Its integral part were the General Conditions and the Table of Payments and Provisions. It was prepared in one copy for the parties. The borrowers accepted the conditions, signing the agreement. The loan was repaid. During the term of the loan agreement, the borrowers did not pay the installments in the amount and on the date specified, in view of which, by letter of 13.07.2015r., dated 07.07.2015r., J. (...).07.2015r., the bank terminated the agreement with the borrowers with effect from 30 days and demanded the payment of the amount of 6,930,63 zł. The debt was not repaid. The claim arising from the agreement became due on 07.09.2015r.

Na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg Banku (...)/ (...) tj. na 19.11.2016r., zadłużenie z umowy pożyczki nr (...), wynosiło 7.172,54 zł z czego 6.729,72 zł stanowił kapitał, 269,85 zł odsetki umowne naliczone od dnia zawarcia umowy tj. od 04.08.2014r. do dnia wymagalności tj. 07.09.2015r., 172,97 zł odsetki za zwłokę, naliczone od dnia niespłacenia należności w terminie ustalonym w umowie, do dnia 18-11-2015r.

(dowód: umowa k.37-38,85, wypowiedzenie z dowodem doręczenia k.39-46, wyciąg z ksiąg banku k.47, wykaz wpłat k.48-50)

Ustalenia związane z przedmiotową sprawą Sąd poczynił w oparciu o przedstawione, opisane wyżej dokumenty, którym dał wiarę w pełni albowiem pozwany nie zakwestionował skutecznie ich autentyczności. Podkreślenia wymaga to, że tak wyciąg z ksiąg banku jak i umowa czy wypowiedzenie, są dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c. Dokument prywatny, stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania, choć jego moc jest słabsza od dokumentu urzędowego. Tak jak każdy dowód podlega ocenie sądu. Z dokumentem prywatnym zdefiniowanym w art. 245 k.p.c. wiąże się wzruszalne domniemanie jego prawdziwości i autentyczności pochodzenia zawartego w nim oświadczenia od wystawcy, który go własnoręcznie podpisał (por. postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1982 r., III CRN 65/82, LEX nr 8414; wyrok SN z dnia 27 czerwca 2000 r., I CKN 288/00, Prok. i Pr.-wkl. 2000, nr 11, poz. 32). Złożone przez powoda dokumenty prywatne nie budziły wątpliwości sądu. Nie zostały też skutecznie zakwestionowane przez pozwanych. Pozwani nie dostarczyli żadnych dowodów na podważenie treści umowy pożyczki wobec czego należy uznać jej zapisy za wiążące.

Bezspornie pozwani nie regulowali w terminie rat pożyczki a od marca 2015r. nie uścili na poczet zadłużenia żadnej kwoty o czym stanowi wykaz wpłat (k.48-50). Brak przedstawienia dowodów wpłat pozwala na uznanie tego dowodu za w pełni wiarygodny. Zgodnie z art. 95 ust.1 i ust.1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 2015r. poz.128 ze zm., dalej pr. bankowe) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Moc prawna dokumentów urzędowych, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Wyciąg z ksiąg banku, złożony przez powoda, obrazujący wysokość zadłużenia pozwanych jest więc dokumentem prywatnym co nie oznacza, że nie ma mocy dowodowej (k.47). Przedmiotowy dokument zawiera wszystkie elementy, które stanowią o jego wiarygodności. Pozwani nie zdołali skutecznie zakwestionować rzetelności tego dokumentu. Nie wykazali bowiem, że faktycznie spłacili zaciągniętą pożyczkę w całości bądź w części, zarówno w odniesieniu do kapitału, jak i do odsetek ani, że ustalone przez bank zadłużenie jest niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Nie podjęli w tym zakresie w istocie żadnej inicjatywy dowodowej (poza własnymi twierdzeniami). Powód złożył oryginał umowy pożyczki, zgodnie z żądaniem pozwanego J. ale nie skorzystał on z możliwości weryfikacji oryginału z kopią.

Dodać należy, że stosownie do art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Powód przedstawił dowody stanowiące o doręczeniu pozwanym wypowiedzenia (k.39-46). Powyższe świadczy o zerwaniu więzów łączącej strony umowy ze wszystkimi tego skutkami. Twierdzenie pozwanych o przedwczesności powództwa uznać należy zatem za chybione.

Pozwani nie skorzystali z prawa złożenia zeznań przed sądem ani z możliwości złożenia dowodów.

Ich zarzuty, skierowane przeciwko powództwu uznać należy za nietrafne.

Sąd w całości w tym zakresie podziela stanowisko powoda.

Całkowicie błędne jest twierdzenie powoda o braku legitymacji czynnej powoda. Bank jest osobą prawną jeżeli utworzony został zgodnie z przepisami ustaw i działa na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania czynności bankowych obciążających ryzykiem środki powierzone pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym (zob. art. 2 pr. bankowego). Pozwany nie wykazał aby (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. działał wbrew stosownym przepisom. Fakt ten nie jest też znany sądowi z urzędu. Osoba prawna ma zdolność do czynności prawnych (por. art. 64 i n. k.p.c.).

Status powoda wynika z danych z KRS-u (k. 53-59)- dokumentu urzędowego, sporządzonego w przepisanej formie przez powołany do tego organy władzy publicznej w zakresie jego działania, stanowiąc dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone (por. art. 244§ 1 k.p.c.).

Sąd nie dopatrył się też żadnych nieprawidłowości w udzielonym radcy prawnemu i nie odwołanym przez powoda, pełnomocnictwie.

Wątpliwości sądu nie budziło żądanie pozwu. Uwadze pozwanego J. umknęło to, że zgodnie z art. 20 k.p.c. do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, pożytków i kosztów, żądanych obok roszczenia głównego. Art. 20 k.p.c. nie ma zastosowania jedynie do tzw. skapitalizowanych odsetek, które mogą polegać na obliczeniu odsetek za określony czas sprzed wytoczenia powództwa i doliczeniu takich zaległych odsetek do sumy dłużnej w chwili wytoczenia powództwa (art. 482 § 1 k.c.). W takim przypadku skapitalizowane odsetki przestają być odsetkami w rozumieniu art. 20 k.p.c., a stają się autonomiczną częścią dochodzonego roszczenia głównego, która podlega zsumowaniu wraz z roszczeniem głównym przy określaniu wartości przedmiotu sporu i przedmiotu zaskarżenia. Gdyby nawet uznać, że powód w uzupełnionym pozwie popełnił przy określeniu wartości przedmiotu sporu błąd to pozostaje on bez żadnego znaczenia dla stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

W ocenie Sądu powód prawidłowo skierował pozew do wydziału cywilnego. Pozwani nie prowadzą już bowiem działalności gospodarczej (zob. k. 68). Dodać należy, że „okoliczność, że sprawę gospodarczą, podlegającą kompetencji sądu gospodarczego, rozpoznał sąd w wydziale cywilnym [...] jest bez znaczenia dla kwalifikacji tej sprawy jako gospodarczej, a nadto nie rodzi skutku nieważności postępowania” (tak postanowienie SN z 23 marca 2007 r., II CSK 65/07, LexPolonica nr 3959449). Analogicznie, rozpoznanie sprawy z zakresu prawa cywilnego przez sąd gospodarczy „nie powoduje nieważności postępowania, nie jest też samo przez się uchybieniem procesowym mającym wpływ na wynik sprawy, chyba że naruszenie przepisów o postępowaniu wywołało skutek nieważności lub miało wpływ na wynik sprawy (uchwała SN z 21 sierpnia 1990 r., II CZ 160/90, LexPolonica nr 303644, OSNC 1991, nr 8-9, poz. 115; por. także uchwałę SN z 2 października 1986 r., III PZP 57/86, LexPolonica nr 304548, OSNCP 1987, nr 10, poz. 152).

Powód roszczenie wywodzi z umowy pożyczki zawartej zgodnie art. 72 w zw. z art. 69 ust. 1 pr. bankowego. Bezspornym w sprawie jest, iż treść i warunki umowy były pozwanym znane i zostały przez nich zaakceptowane.

Umowa zawierała wszystkie niezbędne, wymagane prawem elementy, w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę, cel, na który pożyczka została udzielona, zasady i termin spłaty, wysokość oprocentowania i warunki jego zmiany. Nie ulega również wątpliwości, że pozwani nie wywiązywali się ze swoich zobowiązań wobec banku skutkiem czego było wypowiedzenie umowy. O stanie zadłużenia bank informował pozwanych. Istotą umowy jest obowiązek zwrotu jej przedmiotu, tu pieniędzy. Treść umowy przesądziła o chwili, w której ów przedmiot powinien zostać zwrócony. Bank wypełnił w całości ciążące na nim zobowiązania w tym również w zakresie wypowiedzenia. Pozwany warunków umowy nie dopełnił.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa (por. art. 6 k.c.). W procesie cywilnym rządzi zasada kontradiktoryjności oraz zasada rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. w zw. z art. 230 i 217 k.p.c.), w myśl której to na stronie, która z określonych okoliczności wywodzi skutki prawne, spoczywa ciężar ich dowodu. Tymczasem pozwani próbując podważyć powołane przez powodowy bank dowody nie zdołali w tym zakresie zaoferować żadnych konkretnych środków dowodowych, w tym choćby potwierdzeń dokonanych spłat, czy dowodu z opinii odpowiedniego biegłego na okoliczność kontroli rachunków powodowego banku w odniesieniu do nich oraz weryfikacji poprawności wyliczenia przez bank dochodzonego zadłużenia.

Solidarność pozwanych wynika z treści umowy i opiera się na art. 366 k.c.

Mając na uwadze zgromadzony i wyżej oceniony materiał dowodowy oraz przedstawiona argumentację Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k.34), jak w punkcie 1 wyroku.

Za opóźnienie spełnienia świadczenia pieniężnego, zgodnie z art. 481§1,2 k.c., wierzyciel ma prawo żądać odsetek. Zgodnie z ogólną regułą (art. 455 k.c.) dotyczącą wymagalności roszczenia związanego z opóźnieniem się dłużnika ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (art. 481 § 1 k.c.), jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Żądanie powoda w tym zakresie należy uznać za uprawnione. Odsetki stanowią bowiem sankcję dla dłużnika za sam fakt niespełnienia świadczenia w terminie, pełnią także funkcję czynnika waloryzującego świadczenie główne. Odsetki od udzielonej pożyczki są elementem składowym świadczenia głównego stron umowy pożyczki, stanowią bowiem, z jednej strony cenę płaconą przez pożyczkobiorcę za korzystanie z oddanych mu do dyspozycji środków finansowych banku, z drugiej strony - wynagrodzenie pobierane przez bank za udostępnienie mu tych środków. Naliczonych i żądanych przez powoda odsetek i kosztów nie można uznać za nadmiernych albowiem są one zgodne z pkt 4 i 8 umowy i art. 359 § 2¹ k.c., w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy (k.27-27v).

Wobec zmiany brzmienia art. 481 k.c., odsetki zasądzono od dnia 19.11.2015r. do dnia 31.12.2015 r. zgodnie z treścią obowiązującą do 31 grudnia 2015 r. i od dnia 01 stycznia 2016 r., w brzmieniu dokonany ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty wtransakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830).

Powód wygrał w sprawę w całości. W pozwie zażądał zwrotu kosztów procesu. Powód uiścił 90,00 zł opłaty, zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 2 u.k.s.c. (ustawa z dn. 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – j.t. Dz.U. z 2016r. poz. 623) oraz poniósł koszty zastępstwa procesowego wysokości 1.200 zł według stawek wynikających z w § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013, poz. 490) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804), wraz z opłatą skarbową w kwocie 34 zł i 0,90 zł innych kosztów, łącznie 1.324,90 zł.

Zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik sprawy, zawartą w art. 98 k.p.c., w postępowaniu procesowym strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

Stosownie do art. 113 ust.1u.k.s.c. w zw. z art. 505³⁷(ustawa z dn. 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – j.t. Dz.U. Z 2016r. poz. 623), orzeczono jak w punkcie 3 wyroku nakazując pobrać od pozwanych solidarnie brakującą część opłaty (250 zł – 90 zł = 160 zł).

Pozwani w żadnym razie nie wykazali złej sytuacji materialnej, która mogłaby zadecydować o ich zwolnieniu z ponoszenia owych kosztów.